

LEARN 2 MOVE2-3

Titel (incl subtitel)	Doeltreffendheid van een kindgerichte, omgevingsgerichte of reguliere benadering gegeven door een fysiotherapeut of ergotherapeut in een revalidatiesetting bij peuters met CP.
Onderzoekers	Anne Kruijssen-Terpstra, Marjolijn Ketelaar, Olaf Verschuren, Jan Willem Gorter, Rimke Vos, Marian Jongmans, Anne Visser-Meily, in nauwe samenwerking met de BOSK (Johannes Verheijden)
Subsidiegevers	Dit project is onderdeel van het landelijke onderzoeksprogramma LEARN 2 MOVE en werd financieel mogelijk gemaakt door ZonMw, het Johanna Kinderfonds, Stichting Rotterdams Kinderrevalidatie Fonds Adriaanstichting, het Revalidatiefonds, de Phelps Stichting, Revalidatie Nederland en de Nederlandse Vereniging van Revalidatieartsen.
Aanleiding	Kinderen met cerebrale parese (CP) ondervinden beperkingen in hun dagelijkse activiteiten, in het bijzonder met betrekking tot ambulantie en zelfverzorging. Om de ontwikkeling in het dagelijks functioneren te stimuleren, krijgen peuters met CP vaak fysiotherapie en/of ergotherapie. Alhoewel er veel visies en benaderingen zijn, is er geen evidentie welke interventie het meest effectief is voor peuters met CP. De problemen en doelen die door ouders en kinderen worden geformuleerd behoren vaak tot de domeinen 'Activiteiten' en 'Participatie' van de International Classification of Functioning, Disability, and Health for Children and Youth (ICF-CY). Therapeuten kunnen deze doelen tijdens de behandeling benaderen vanuit verschillende ICF-domeinen. Een lange tijd was het domein 'Functies en anatomische eigenschappen' van de ICF-CY het belangrijkste aangrijpingspunt voor interventies voor kinderen met CP. Meer recent heeft er in de literatuur een verschuiving plaatsgevonden van de traditionele lichamelijke stoornisgerichte (kindgericht) benadering naar een benadering die gericht is op omgevingsfactoren en persoonlijke factoren (omgevingsgericht). Het is nog niet duidelijk welke benadering het beste werkt voor wie en op welke leeftijd. Het is ook niet duidelijk of deze theoretische verschuiving naar een omgevingsgerichte benadering momenteel praktisch wordt toegepast in de "reguliere" fysiotherapie en ergotherapie voor peuters met CP.
Doelstelling	Evaluëren van de effectiviteit van een kindgerichte, omgevingsgerichte en reguliere benadering voor de ontwikkeling van zelfverzorging en ambulantie van peuters (18 tot 47 maanden) met CP.
Hoe hebben we het onderzoek aangepakt?	Peuters met CP (GMFCS niveau I-IV) met een revalidatie indicatie en hun ouders werden geworven via de behandeld kinderrevalidatiearts of therapeut. De participerende fysio- en ergotherapeuten werden gerandomiseerd in een van de drie interventiegroepen. De kinderen ontvingen de interventie benadering die aan hun therapeut was toegewezen gedurende zes maanden, daarna keerden alle kinderen terug naar de reguliere benadering gedurende drie maanden. In de kindgerichte benadering gebruikten therapeuten het 'Functie en anatomische

	<p>eigenschappen' domein van de ICF-CY als primaire aangrijpingspunt van de interventie. In de omgevingsgerichte benadering gebruikten therapeuten de omgevingsfactoren en persoonsfactoren van de ICF-CY als primaire aangrijpingspunt. Therapeuten die waren geloot in de "reguliere" groep continueerden de wijze waarop ze gewend waren om te werken. Data werden verzameld door onderzoeksassistenten die blind waren voor de interventietoewijzing. Metingen vonden plaats op baseline, na zes maanden studie interventie en bij follow-up; negen maanden na baseline. De primaire uitkomstmaat was de <i>capability</i> van functionele vaardigheden voor zelfverzorging en ambulante, gebruikmakend van de Functionele Vaardigheden Schaal van de PEDI-NL. Andere uitkomstmaten omvatten kwaliteit van leven en de domeinen van de ICF-CY, inclusief functies en anatomische eigenschappen, activiteiten, sociale participatie en omgevingsvariabelen.</p>
<p>Wat zijn de belangrijkste bevindingen?</p>	<p>Deze studie liet zien dat een kindgerichte, een omgevingsgerichte en een reguliere benadering geleverd in een Nederlandse revalidatiesetting door een fysio- of ergotherapeut allen even effectief waren in het ondersteunen van de ontwikkeling van zelfverzorging- en ambulanteactiviteiten van peuters met CP. Kinderen in alle drie de interventiebenaderingen toonden significante maar gelijke verandering in zelfverzorging- en ambulanteactiviteiten over de tijd. Ook voor de onderzochte secundaire uitkomstmaten vonden we geen verschil tussen de groepen.</p>
<p>Aanbevelingen</p>	<p>De resultaten suggereren dat de drie onderzochte interventie benaderingen even effectief zijn in het stimuleren van het dagelijks functioneren van peuters met CP. Afhankelijk van de individuele situatie van een kind en ouders kan een interventie benadering gekozen worden welke het best past bij de individuele situatie van het kind en ouders.</p>
<p>Meer lezen?</p>	<p>Studie-protocol: Ketelaar M, Kruijsen AJA, Verschuren O, Jongmans MJ, Gorter JW, Verheijden J, Reinders-Messelink HA, Lindeman E. LEARN 2 MOVE 2-3: a randomized controlled trial on the efficacy of child-focused intervention and context-focused intervention in preschool children with cerebral palsy. BMC Pediatrics 2010;10:80.</p> <p>Resultaten: Kruijsen-Terpstra AJA, Ketelaar M, Verschuren O, Gorter JW, Vos RC, Verheijden J, Jongmans MJ, Visser-Meily JMA, LEARN 2 MOVE 2-3 Study Group. Efficacy of three therapy approaches in pre-school children with cerebral palsy: A randomized controlled trial. Dev Med Child Neurol. 2015 [Epub ahead of print]</p>
<p>Meer informatie - contact</p>	<p>Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Marjolijn Ketelaar (m.ketelaar@dehoogstraat.nl) of Olaf Verschuren (o.verschuren@dehoogstraat.nl). Website: www.cp-research.nl/LEARN2MOVE/</p>